

mer til stykket? Mener man i virkeligheden ikke, at den skal afskaffes? Er Det Radikale Venstre så husmandsorienteret, at man har sit primære hensyn rettet mod bjergbønder og marskbønder osv. rundt omkring og af den grund opretholder støtten, som i øvrigt primært går til de store landbrug? Eller hvad er linjen? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Der bliver talt om, at nu skal man også lige huske, og nu skal det heller ikke gå for hurtigt, og nu må vi heller ikke alt for meget. Jeg troede, vi var enige om, at landbrugsstøtten skal afskaffes hurtigst muligt, både den generelle hektarstøtte og dyrepræmier og eksportsubsidier osv. Men nu får jeg så en melding fra Det Radikale Venstre om, at vi skal også lige huske nogle ting. Hvad er Det Radikale Venstres holdning til landbrugsstøtten, når det kommer til stykket? Jeg konstaterer bare, at uanset hvad der bliver sagt, er den ikke afskaffet og er stadig det mest konkurrenceforvridende element i hele verdens-handelen.

Så er der endelig de intellektuelle rettigheder, som Det Radikale Venstre går ind for. Det er o.k., at Det Radikale Venstre gør det, men kunne man så ikke forklare, hvad der ligger af frihandel i, at et firma har monopolrettigheder i 15-20 år på et opfundet produkt? Hvad nu, hvis der var monopolrettigheder og patent på politiske ideer? Hvordan ville Det Radikale Venstre så klare sig?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan godt have forståelse for, at den ændring af SF's linje, som vi ser i dag, skal have tid til at blive formuleret i en ny strategi. Men ikke desto mindre må jeg konstatere, at hr. Jørn Jespersen i dag har erkendt, at EU ikke har vilje til at løse disse problemer, og at EU's forhandlingsposition over for WTO er håbløs. Det er i al beskedenhed, hvad Enhedslisten har forsøgt at gøre opmærksom på gennem mange år, og derfor må jeg gentage, at vi faktisk er glade for, at SF nu er enig i det.

Men det, jeg ikke forstår, er, at SF kan fastholde den teori, at man skal bruge EU som redskab til fremskridt på det internationale handelspolitiske område. Jeg mener nemlig, det er klart dokumenteret, at EU står i vejen for fremskridt, og jeg vil egentlig godt på baggrund af hr. Jørn Jespersens tale opfordre til, at SF f.eks. genovervejer sin holdning til Nicetraktaten. Nicetraktaten går jo ud på at give Europa-Kommissionen mere magt på landenes bekostning i WTO-for-

handling, f.eks. i den nye GATS-runde, og det er ikke klogt, især ikke på baggrund af den bedømmelse af EU, som hr. Jørn Jespersen har fremlagt. Jeg håber, at SF på den baggrund vil sige nej til Nicetraktaten ud fra den erkendelse af EU's natur, som hr. Jørn Jespersen korrekt har fremført fra talerstolen i dag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu fik hr. Jørn Jespersen ikke held til at genere regeringen og De Konservative ved at forsøge at pådutte dem ejendommelige synspunkter, og så forsøger han i stedet at tale om store liberale partier. Hr. Jørn Jespersen nævnte ikke Venstre, men jeg vil i hvert fald gerne understrege herfra, så hr. Jørn Jespersens forsøg på fedtspil og fup ikke kommer til at gå ud over Venstres politik, at Venstre naturligvis også hele vejen igennem har støttet frihandel.

Jeg forstår slet ikke den aggressivitet og den måde, hvorpå hr. Jørn Jespersen forsøger at tage patent på de rigtige synspunkter. Det har ikke hold i virkeligheden, for der er og har i meget langt tid været et meget bredt flertal i Danmark for liberalisering så hurtigt som muligt og afskaffelse af landbrugsstøtteordningerne så hurtigt som muligt, så derfor kommer hr. Jørn Jespersen ikke ret langt i virkelighedens verden, selv om han fremturer på den måde.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Elisabeth Arnold for den tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Begge de emner, jeg har interesseret mig for i mine korte bemærkninger til hr. Jørn Jespersen, bragte hr. Jørn Jespersen selv på banen i sit indlæg, nemlig landbrugsstøtte og patenter.

Jeg er ikke klar over, hvad SF's budskab er, men jeg kan høre på den meget, meget aggressive tone, at SF stort set er utilfreds med alt: med hele verden, med WTO, med USA, med EU og med Danmark. Jeg kan ikke rigtig hjælpe hr. Jørn Jespersen, for løsningen er jo svær, så mit spørgsmål her den sidste gang, jeg får lov til at komme herop og spørge hr. Jørn Jespersen, må være: Hvad er det så, SF vil have?

Jeg kan forstå, at man gerne vil have et dynamisk EU, for det er løsningen på at få nogle bedre forhold for markedet ud af disse forhandlinger. Men gå dog så sammen med os andre i at